

Název práce: Sport na Kampě
Jméno autora: Kateřina Mojžíšová
Typ práce: Bakalářská práce
Fakulta/ústav: Fakulta architektury
Katedra/ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
Oponent práce: MgA. Lenka Milerová

Zadáním projektu bylo navrhnout sportoviště na místě stávajícího parkoviště Tyršova domu. K úkolu Kateřina přistoupila pokorně a s ohledem na kontext. S minimem chytře rozmístěných prvků dokázala propojit areál Tyršova domu s Kampou a místu vtiskla nový, civilní a neformální charakter. Místo se nesnaží násilně reorganizovat. Návrh vychází ze zavedených pohybů v lokalitě a respektuje historické struktury. Nevytváří bariéry, ale užitárně a efektivně transformuje stávající morfologii. Někde ubírá kus terasy, jinde přidává pár schodů. Stávající prvky povyšuje na aktéry, kteří vytvářejí multifunkční živý prostor. Celý návrh je minimalistický, a přitom má silný charakter. Je snadno čitelný z nadhledové axonometrie a prostorové obrazy více než architekturu samotnou zachycují atmosféru místa.

Velkorysé kruhové hřiště sedí přesně ve stopě původního oválu – dnešního parkoviště – a nelze s ním hnout ani o centimetr. Tenisový kurt je perfektně přikotven k terase Tyršova domu, která se proměnila v tribunu. Pavilon, obsahující kavárnu a cvičební sál, se zdá umístěn nahodile, ale ve skutečnosti vychází ze současných trajektorií.

Pavilon se stal předmětem dopracování prováděcí dokumentace. Jeho struktura je dřevěná. Nejsem odborník na limity staveb v záplavovém území, proto si netroufám zpochybňovat volbu dřevěné konstrukce. Inspiraci pro formu lze nalézt v Národní galerii v Berlíně od Miese van der Rohe. Další reference, tenisový klub na Ořechovce od Pavla Hniličky, ukazuje racionalitu a adekvátnost návrhu. Pokud se architekt/ka pouští do dialogu s Miesem, měl/a by být podle mého názoru důsledný/á v modulaci! Mé připomínky směřují ke kompozici lehkých obvodových plášťů na kratších fasádách: prostřední půlmodulové okno není možné. Buď uprav moduly, nebo dělení oken (druhá varianta je samozřejmě jednodušší...).

Jádro s hygienickým zázemím zajišťuje prostorové ztužení objektu, což je důvod, proč do něj pronikají nosné křížové sloupy. Působí to však příliš racionálně a výsledná forma není přesvědčivá. Krásně tvarované sloupy by měly zůstat solitéry – Mies to také musel nějak vyřešit... Sloupy jsou z racionálních důvodů postaveny na patky, které znejišťují jejich tektoniku. Doporučuji toto řešení zpětně ověřit v obrazech. Pokud výraz nebude přesvědčivý, nabízí se alternativa „plechových ponožek“.

Výběr technologického řešení, zejména distribuce tepla v budově, odráží promyšlené koncepční uvažování, zohledňující specifický způsob užívání. Nutnost rychlého předehtání sálu před cvičením, a naopak nutnosti výměny vzduchu po zvýšení kardio zátěže.

Budova je exponovaná ze všech stran, okolní zástavba je výrazně vyšší. Proto by měl být kladen větší důraz na pojednání střešní krajiny jako součásti výrazu celého areálu. Navržené řešení střechy je opět příliš racionální. Fotovoltaika je samozřejmě technologický standard a ruší nejméně, ale 15 cm substrátu s rozchodníkem nemá velký efekt. Zeleň na střeše by mohla být mnohem intenzivnější a součástí celkového výrazu.

Na tepelné čerpadlo vzduch-vzduch na střeše v těchto podmínkách nevěřím – z hlediska hluku ani estetiky by okolí neprospělo.

Kateřina na tyto úkoly odpovídá poprvé. Je jasné, že z pozice studentky nemůže odhadnout všechny nástrahy, přesto se k nim dokázala vyjádřit a zpracovat je s přesvědčivým detailem. Pro bakalářskou práci si Kateřina vybrala ideální, uchopitelné měřítko, které zvládla celý školní rok rozvíjet a dovést do adekvátní podrobnosti.

Hodnotím známkou B.